

[Inger Stilling Pedersen]

behandler begge forslag i udvalget og finder ud af, om det er det rigtige tidspunkt at gennemføre noget på nu eller vi kan få tilstrækkelig mange garantier for, at Patientklagenævnet virkelig bliver uafhængigt af Sundhedsstyrelsen. Hvis det ikke gør det, må vi forbeholde os vores stilling til, hvordan vi vil stemme ved tredjebehandling.

Formanden:

Ordføreren for forslagsstillerne til lovforslag nr. L 190 om sundhedsvæsenets centralstyrelse m.v. (Patientklagenævn), hr. Agerschou, har ordet.

Agerschou (SF):

Ved behandlingen af de to lovforslag er det vigtigt at holde sig én ting for øje, nemlig hvorfor vi overhovedet har et patientklagenævn. Det har vi, fordi der var en udbredt mistillid til det gamle klagesystem i sundhedsvæsenet. Der var bred enighed i Folketinget om, at lægers selvdømme skulle afskaffes, og at der skulle etableres en uafhængig klageinstans, og det blev så det nuværende patientklagenævn.

SF var ikke enig med hensyn til udformningen af det nye klagesystem, men nu drejer det sig om at fastholde og udbygge Patientklagenævnets uafhængighed og funktion. Så vidt jeg ved, kom Patientklagenævnet faktisk først rigtig i gang i marts 1988 og overtog, som det allerede er blevet sagt, mange klagesager fra det gamle system, og det vil sige, at det faktisk har fungeret i meget kort tid.

Det er klart, at sagsbehandlingstiden er uacceptabelt lang. Det skyldes bl.a., at man overtog mange gamle klagesager, men det skyldes efter vores opfattelse også for få ressourcer.

Sundhedsministeren foreslår nu, at al sagsbehandling flyttes over i Sundhedsstyrelsen. Det er efter vores opfattelse en rigtig dårlig idé. Vi er helt sikre på, at det vil betyde, at tilliden til patientklagesystemet sættes på spil. Efter vores opfattelse må vi ikke foretage os noget som helst, der kan bringe tvivl om Patientklagenævnets uafhængighed, og vi mener altså, at alene en postadresse fælles med Sundhedsstyrelsen vil skabe mistillid hos de patienter, der skal klage.

Med sit forslag vil ministeren bl.a. undgå dobbeltadministration. Det vil vi også gerne i SF, men vi foreslår at undgå dobbeltadmini-

stration ved at fastlægge kompetencefordelingen mellem Patientklagenævnet og Sundhedsstyrelsen således, at Sundhedsstyrelsen kun får til opgave at levere en sundhedsfaglig udtalelse.

Det kan diskuteres, om man også skulle flytte den side af sagen over til Patientklagenævnet. Det anser vi dog på nuværende tidspunkt for urealistisk, men vi vil gerne fordele kompetencen på en sådan måde, at Sundhedsstyrelsen kun får til opgave at levere den sundhedsfaglige udtalelse, mens alt det øvrige sagsarbejde skal foregå selvstændigt i Patientklagenævnets sekretariat. Dermed mener vi at det eksisterende dobbeltarbejde fjernes.

De Konservatives ordfører mener ikke, at det vil svække tilliden til klagesystemet, hvis sekretariatet overflyttes. Det lød nærmest som en slags besværgelse. Ordføreren sludrede lidt om, at det ville øge Sundhedsstyrelsens forståelse for patienterne. Det synes jeg var en overraskende udtalelse, al den stund vi har haft et årelangt system, hvor Sundhedsstyrelsen behandlede klagesager, og det netop er det gamle system, der gav anledning til de mange avisdebatte, der megen offentlige debat og den megen mistillid.

Hr. Jørgen Winther fra Venstre undgik stort set at komme ind på sagens kerne. Det undrer mig lidt, for hvis jeg ellers har forstået hr. Jørgen Winther rigtigt på nogle af de konferencer, hvor jeg har hørt hr. Jørgen Winther holde sundhedsfaglige indlæg, er han faktisk enig i den holdning, der ligger bag SF's forslag, men det kan selvfølgelig være sin sag at have én sundhedsfaglig holdning dér og en anden sundhedsfaglig holdning, når man er ordfører for partiet Venstre, så det skal jeg ikke gøre mere ud af.

Fru Pia Dahl sagde som en slags indledning, at Fremskridtspartiet ikke kan støtte SF's forslag. Det vil jeg bede fru Pia Dahl om at overveje nærmere med sin gruppe. Efter at have gennemlæst Fremskridtspartiets indlæg om Patientklagenævnet og patientklagesystemer mener jeg egentlig, at Fremskridtspartiet burde kunne støtte SF's forslag, men det vil jeg bede Fremskridtspartiet om at overveje nærmere under udvalgsarbejdet.

Fru Kirsten Lee mente i og for sig, så vidt jeg forstod hende, at det er ret ligegyldigt, om sekretariatet ligger det ene eller det andet sted, ef-